

בתי המשפט

א 738461/03

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 06/07/2008

בפני: כבוד השופטת סיגל רסלר-זכאי

בעניין: בזק בינלאומי- אינטרנט

תובעת

ע"י ב"כ עו"ד ורונין

נגד

לשם עדו

נתבע

בעצמו

פסק דין

1. חברת בזק בינלאומי בע"מ, (להלן: "התובעת"), תבעה בגין יתרת חוב על סך 6,468 ₪, שלא שילם מר עידו לשם (להלן: "הנתבע") עבור שירותי גלישה באינטרנט אשר סופקו לו החל מחודש ינואר 2000 ועד חודש דצמבר 2002, בשם משתמש aerolight.

2. הנתבע בכתב ההגנה הכחיש את החוב הנטען ואת האמור בכתב התביעה. לטענתו, ביצע עסקת שדרוג במסגרתה עבר ממשתמש יחיד לרב משתמשים (רשת), עבור שירותים אלו הוא שילם באופן רציף ולכן אינו חייב בגין החיוב של משתמש יחיד. לטענתו לא ניתן להשתמש בשני מנויים באותה עת. לאור זאת אין מקום לתשלום עבור שימוש זה.

התקיימה ישיבת הוכחות והצדדים סיכמו טענותיהם בכתב.

טענות התובעת

3. התובעת הגישה תצהיר עדות ראשית באמצעות הגב' יפעת עוזרי, עובדת במחלקת הגביה של התובעת (להלן: "המצהירה"). לטענתה החל מחודש ינואר 2000, הפסיק הנתבע לכבד את הוראת הקבע שנמסרה לתובעת במעמד ההתקשרות, עבור מנוי האינטרנט. הנתבע התקשר עם התובעת ביום 1 דצמבר 1999 למנוי פרטי, בקישור ISDN, במהירות K64, וביום 25 מאי 2000 שדרג את הקו למהירות גלישה של K128.

בתי המשפט

א 738461/03

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 06/07/2008

בפני: כבוד השופטת סיגל רסלר-זכאי

4. ביום 10 פברואר 2001 פנה הנתבע אל התובעת פעם נוספת וביקש להתקשר עימה בהסכם נוסף (להלן: "ההסכם הנוסף") לקבלת שירותי אינטרנט ברשת. במסגרת ההסכם הנוסף בחר הנתבע בשם משתמש אחר **aero-r**, ולא כפי שהוא טוען כי המדובר באותו שם משתמש. התייחסות הנתבע לכתובת האי מייל כשם משתמש אינה נכונה, והמדובר בכתובת אי מייל אשר הנתבע משתמש בה עד היום.

5. זאת ועוד, בפרטי המזמין בהתקשרות הראשונה, נשוא השירות שניתן ובמסגרתו הוגשה התביעה, מצוינת תעודת הזהות של הנתבע, וכרטיס האשראי האישי שלו. מכאן שיש לדחות טענת הנתבע כי התקשר בשם חברה בע"מ. במידה והיה מתקשר כחברה היה מציין את שמה, כפי שעשה בהסכם הנוסף.

טענות הנתבע

6. לטענתו חברת ארולייט היא שהזמינה את שירותי האינטרנט אצל התובעת והוא מעולם לא עשה שימוש פרטי בשירותי התובעת. המדובר באותו שם משתמש אשר שודרג ממשתמש יחיד לרב משתמשים (רשת). לא ניתן לעשות שימוש באותו שם משתמש בשני מנויים שונים באותה עת, ומכאן שאחד המנויים לא פעל.

7. לטענתו דו"ח פרוט הגלישות האנלוגי שצורף לתביעה אינו מתייחס למנוי שלו, זאת מאחר ולטענתו הינו מנוי לשרות אינטרנט דיגיטלי. לטענתו במסמכי התובעת אין כל אסמכתא לגבי החוב נשוא הליך זה.

דיון

השאלות בהן עלי להכריע הן שתיים :-

בתי המשפט

א 738461/03

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 06/07/2008

בפני: כבוד השופטת סיגל רסלר-זכאי

הראשונה - האם ההסכם הנוסף אשר במסגרתו נרכש מנוי רב משתמשים מהווה תחליף למנוי של משתמש יחיד, או שמא המדובר במנוי נוסף. והאם הנתבע התקשר באופן אישי עם התובעת בהסכם הראשון.

השניה - האם הוכח כי הנתבע, או מי מטעמו, שילמו בגין השימוש שנעשה במסגרת ההסכם הראשון עד ל"שידרוג" הנתען.

לאחר ששקלתי את טענות הצדדים החלטתי לקבל את התביעה, באופן חלקי. להלן אפרט טעמי.

8. לטענת הנתבע, המדובר במנוי עסקי אחד אשר שודרג במסגרת ההסכם הנוסף ולכן היווה לו תחליף. התובעת טוענת כי המדובר בשני מנויים שונים ונפרדים, הראשון הינו מנוי פרטי ואילו השני עסקי.

תחילה, טען הנתבע, כי התובעת לא צרפה כל הסכם המעיד על ההתקשרות הראשונה בין הצדדים. על אף שהתובעת לא צרפה ההסכם עליו נסמכת התביעה אני מקבלת טענותיה, בהתבסס על גרסת הנתבע והנספחים אשר צורפו לתצהיר התובעת. הנתבע הודה הן בכתבי הטענות והן בחקירתו מיום 2 אפריל 2006 (ראה להלן) כי עסקת השידרוג הינה הסכם נוסף להסכם ראשון שהיה בין הצדדים. דבר כשלעצמו מהווה הסכמה כי נערך הסכם קודם. בנוסף הנתבע עשה שימוש פעיל, רציף וקבוע במנוי הנתען טרם בוצע השידרוג וגם לאחר מכן. לפיכך אני מוצאת כי טענת הנתבע בדבר אי הצגת ההסכם הראשון יש בה משום סתירה לגרסתו ונסיון להתחמק מתשלום בגין שירותים שקיבל.

נספח א' לתצהיר התובעת הינו "כרטיס פרטי לקוח". תאריך הפתיחה הינו 11 מאי 1999. על גבי הכרטיס מצוין שם הלקוח: שמו של הנתבע, סוג לקוח: "פרטי", כן מצויינת תעודת הזהות של הנתבע.

נספח ו' לתצהיר התובעת הינו "טופס הזמנת שירותי אינטרנט-פנימי". תאריך המסמך הינו 10 פברואר 2001. על גבי המסמך מצוין שם הלקוח: "ארולייט", ח.פ.: מופיעה תעודת הזהות של הנתבע.

בתי המשפט

א 738461/03

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 06/07/2008

בפני: כבוד השופטת סיגל רסלר-זכאי

בדיון מיום 2 אפריל 2006, הצהיר הנתבע לפני כב' הרשמת כוכבה לוי (כתוארה אז), כי מנוי האינטרנט היה בעבר על שמו ולאחר מכן שידרג אותו לצורכי חברת "ארולייט" :-

"...אבקש לציין כי חשבון האינטרנט היה בעבר על שמי אני שידרגתי אותה לשם חברת "ארולייט", חברת ארולייט עברה כתובת לפינסקר 19. ארולייט זו חברה בע"מ..."
(עמ' 1 לפרוטוקול שם, ש' 6-7)

בדיון ההוכחות אשר נערך לפני ביום 3 אפריל 2008 טען כי במנוי האינטרנט נעשה שימוש עסקי בלבד :-

"ש. אני מפנה לס' 3 לתצהירך, אתה כותב שאין לך ולא היה לך משתמש פרטי אצל התובעת.
ת. תמיד היה לי מנוי עסקי. אני לא יודע איך רשמתם את המנוי.
ש. אני מפנה אותך לפרוטוקול מיום 02 אפריל 2006 ומצטטת.
ת. החשבון היה על שמי אבל זה היה עבור החברה. אני הזמנתי את המנוי ואני גם שדרגתי אותו."
(עמ' 6 לפרוטוקול שם, ש' 10-14)

מעיון בנספחי התובעת עולה כי ההסכם הראשון נעשה עם הנתבע באופן אישי ואילו השני בוצע עם החברה שבבעלותו. הנתבע שינה גרסתו לענין השימוש הפרטי כמפורט לעיל. זאת ועוד, בחקירתו הנגדית התחמק ממתן תשובה ישירה וברורה לשימוש שעשה במנוי הפרטי ול- username שעשה בו שימוש. (עמ' 7 לפרוטוקול מיום 3 אפריל 2008, ש' 2-7). התובעת הגישה דוחות גלישה המצביעים על גלישה בשני שמות המשתמש של הנתבע aerolight ו aero-r עד ל- מרץ 2002.

בתי המשפט

א 738461/03

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 06/07/2008

בפני: כבוד השופטת סיגל רסלר-זכאי

הדעת אינה נותנת כי איש מחשבים, כפי שהעיד על עצמו הנתבע (שם, בעמ' 6) ומי שידע לפרט בשפה מקצועית את מהות העסקה השניה, יענה בשפה רפה ומתחמקת כאשר נשאל לענין ההסכם הראשון נשוא הליך זה ואופן הגלישה:-

”ש: כשהתחברת בשנת 99, עם איזה יוזר גלשת

ת: אני לא יודע. שילמתי כסף במנוי כדי שהם ינהלו, לא ידעתי מה הסיסמא ומה היוזר. ... אחרי שרכשנו את הנתב העסקי, אני טוען שלא ביצעתי גלישה בקו ISDN, עכשיו שאני מסתכל על נספח ד' בתצהיר התובעת ולפיו בוצעו גלישות באמצעות היוזר שלי אני לא יודע מי ביצע את הגלישות האלה החל מפברואר 2001

”.

(שם, בעמ' 7 ש' 2-7)

תשובותיו של הנתבע בחקירתו הנגדית היו מתחמקות ולענין זה פועלות לחובתו. מה גם שהן עומדות בסתירה לטופס בירור חשבון, אשר צורף למסמכי התובעת, מס' פניה 2860184, מיום 14 אוגוסט 2003. מטופס זה עולה כי לאחר שהוגשה התביעה בה עסקינן פנה הנתבע לתובעת לשם קבלת פיצוי על החיוב הכפול וטען **”עידו הפסיק לגלוש במנוי זה ב- 3/02 כישי לו מנוי עסקי מס' מנוי 800595128 רק ב- 12/02 כפנה הבין שעדיין יש מנוי פרטי קיים וביטל אותו. חשב שהתשלום ... מבקש זיכוי על חודשים 3/02 עד 1/03 שבוטל...”**

בנוסף, איני מקבלת גם את טענת הנתבע ולפיה לא ניתן לעשות שימוש בשני מנויים בו בעת. הטענה כאילו השימוש בכתובת אי-מייל אחת יש בה כדי להצביע על שימוש בשם משתמש אחד אינה נכונה ואיני מקבלת אותה. שימוש בכתובת אי מייל הינו נפרד ובלתי תלוי בשמות המשתמש שברשות בעליה של כתובת האי מייל. מקובלת עלי גרסת התובעת, אשר גם נתמכה בדו"חות גלישה המצביעים באופן ברור על שימוש בשני שמות המשתמש אשר יוחסו לנתבע ואשר הוא הודה כי היו שייכים לו, כדי להוות אסמכתא לשימוש.

בתי המשפט

א 738461/03

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 06/07/2008

בפני: כבוד השופטת סיגל רסלר-זכאי

אני קובעת כי המדובר בשני מנויים נפרדים. הראשון פרטי והשני עסקי. לא סוכם בין הצדדים כי המנוי העסקי הינו שדרוג של הפרטי. לא הוכח שהוסכם כי תשלום בגין ההסכם השני - העסקי, פוטר את הנתבע מתשלום בגין ההסכם הראשון - הפרטי. לענין זה ברי כי נטל הראיה על הנתבע המודה כי נחתמו שני ההסכמים, אולם סוכם כי האחד מחליף את השני מקום שהדבר לא צויין בהסכם.

בנוסף, כעולה מ"דו"ח פרוט גלישות" הנתבע עשה שימוש בשני מנויי האינטרנט במקביל החל מיום 28 פברואר 2001 ועד ליום 26 מרץ 2002 והדבר גם זוכה לאישור בפניה 2860184 לעיל. הגם שאין מחלוקת שבהסכם השני התחייב הנתבע לחבילת שירות יקרה יותר, כל עוד עשה שימוש בשני שמות המשתמש על הנתבע לשאת בעלות שני המנויים. לפיכך, החלטתי כי יש לקבל את התביעה רק בגין התקופה שהנתבע עשה שימוש כאמור בשני המנויים, היינו בשמות המשתמש השונים.

9. טענתו של הנתבע כי שילם בגין השירותים עד למועד חתימת ההסכם השני לא הוכחה. הנתבע חזר וטען כי ביצע את התשלומים אולם לא המציא כל אסמכתא לכך. (לענין זה אני מפנה לדיון מיום 2 אפריל 2006 לפני כב' הרשמת לוי (כתוארה אז) ש' 10-11), לתצהיר עדותו הראשית "תצהיר זה יכלול פרטים הידועים לי באופן כללי ומהזיכרון ויעדר ממנו סימוכין מאחר והתובעת לא שלחה אליי כל מסמך..." וכן בחקירתו הנגדית לפני:-

ש: איך שילמת על המנוי הפרטי.

ת: אני חושב שבכרטיס אשראי

ש: תוכל להציג לי קבלות על תשלום

ת: אני נתתי כרטיס אשראי. הם אומרים שלא שילמנו, אני לא בדקתי,

אני לא מתעסק בהנה"ח אלא אבא שלי.

(עמ' 7 לפרוטוקול מיום 4 אפריל 2008 ש' 22-26)

הנתבע לא טרח לבדוק וגם לא להציג אסמכתאות על ביצוע התשלום אשר יסתרו הנתונים אשר הוצגו בהתאם לטופס "הצגת יתרות חוב ללקוח". הימנעות מהבאת אסמכתאות

בתי המשפט

א 738461/03

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 06/07/2008

בפני: כבוד השופטת סיגל רסלר-זכאי

פועלת לחובתו של הנתבע. הימנעות הנתבע מהגגת אסמכתאות על ביצוע התשלומים הנטענים באמצעות כרטיס האשראי שלו כמובן שפועלת לחובתו. לענין זה אוסיף גם כי אני נותנת אמון בגרסתו, כפי שציינתי לעיל.

לכן אני קובעת כי גם בגין תקופה זו יש לחייב את הנתבע בתשלום.

10. לסיכום, מכל האמור לעיל, החלטתי לקבל התביעה ולחייב הנתבע בתשלום עבור הגלישה במנוי הפרטי לתקופה בה עשה שימוש בהתאם לדוחות הגלישה בלבד. התובעת הוכיחה תביעתה עד למועד זה בלבד. אם בחרה התובעת להמשיך ולחייב הנתבע בשירותים בגינם לא שילם וגם לא עשה בהם שימוש ומבלי שניתנה לו כל הודעה על כך, נוכח העובדה שהוכח כי עשה שימוש בשירותים אחרים, אין לה להלין אלא על עצמה ואני סוברת כי לא יהיה זה ראוי לפעול כך. זאת גם בהנחה שניתנה הוראת ביטול ב- 12/02, כמפורט בפניה מיום 14 אוגוסט 2003. במצב זה אני מוצאת כי על התובעת לשאת במחדל זה.

הנתבע ישלם לתובעת את החוב שנצבר בחשבונו הפרטי עד ל 26 מרץ 2002, בהתאם לכרטיס החשבון (נספח ב' לתצהיר התובעת) נכון ליום 31 מרץ 2002, סך של 4,286 ₪. סכום זה ישא הפרשי הצמדה וריבית ממועד זה ועד התשלום בפועל.

בתיק זה התקיימו שתי ישיבות קד"מ וישיבת הוכחות. כן, הוגשו על ידי הצדדים סיכומים בכתב. התובעת אחרה בהגשת סיכומיה. בהתחשב באלה ישא הנתבע בהוצאות הליך זה ובשכ"ט עו"ד בסך של 3,500 ₪.

ניתן היום ג' בתמוז, תשס"ח (6 ביולי 2008) בהעדר הצדדים. המזכירות תמציא העתקים לב"כ הצדדים. ערעור בזכות תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

סיגל רסלר-זכאי, שופטת